

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I EUROJUSTA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Republike Hrvatske i Eurojusta, sadržana je u odredbi članka 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA, CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Eurojust je Ured Europske unije za pravosudnu suradnju, osnovan Odlukom Vijeća Europske unije 28. veljače 2002. godine u čijem radu sudjeluju predstavnici država članica Europske unije, a osnovano je s ciljem povećanja učinkovitosti suradnje i koordinacije između nadležnih tijela država članica Europske unije u provedbi postupaka istrage i progona ozbiljnog prekograničnog i organiziranog kriminala, kao i za unapređenje postupaka pružanja složenijih oblika međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima i za ubrzanje postupaka izručenja. Eurojust je ovlašten s trećim državama sklapati sporazume o suradnji kojima se uređuju pitanja međusobne suradnje iz nadležnosti Eurojust-a, što obuhvaća i mogućnost za te države da, ako žele, imenuju svog nacionalnog predstavnika (časnika za vezu) pri Eurojust-u sa sjedištem u Den Hagu. U svom radu Eurojust maksimalno poštuje temeljna ljudska prava i slobode. Budući da su punopravni članovi Eurojust-a samo države članice Europske unije, kako bi ostvarila užu pravosudnu suradnju s Eurojust-om, Republika Hrvatska je, na poziv Eurojust-a, imenovala tri kontakt osobe za suradnju: predstavnika Ministarstva pravosuđa, Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i Županijskog suda u Zagrebu.

Nastavno na dosadašnje aktivnosti oko produblivanja suradnje s Eurojust-om, ministrica pravosuđa gđa. Ana Lovrin u ime Republike Hrvatske i g. Michael Kennedy, predsjednik Kolegija Eurojusta potpisali su dana 09. studenog 2007. godine u Bruxellesu Sporazum između Republike Hrvatske i Eurojusta (u daljnjem tekstu: Sporazum), čime je potvrđeno i formalno povezivanje Eurojust-a i Republike Hrvatske.

Potvrđivanjem Sporazuma unaprijedit će se suradnja u području pravosuđa i unutarnjih poslova s državama članicama Europske unije i drugim državama koje su sklopile slične sporazume s Eurojust-om, što je od posebnog značaja za pregovore između Europske unije i Republike Hrvatske u poglavlju 24. Pravda sloboda i sigurnosti. Potvrđivanjem ugovornog odnosa između Republike Hrvatske i Eurojusta unapređuje se integracija Republike Hrvatske u institucionalnu strukturu Europske Unije, čime se olakšava preuzimanje odgovornosti koje donosi punopravno članstvo u Europskoj uniji, a time i u Eurojustu.

Republika Hrvatska sustavno i kontinuirano provodi suzbijanje organiziranog kriminala kao i svih oblika teških kaznenih djela s prekograničnim obilježjem. Suzbijanje organiziranog kriminala i razvoj međunarodne suradnje na suzbijanju svih oblika prekograničnog kriminala, posebno s obzirom na geopolitički položaj Republike Hrvatske, zauzima visoki prioritet u radu hrvatskih pravosudnih i policijskih tijela. U skladu s navedenim opredjeljenjem, Republika Hrvatska je ratificirala sve važnije međunarodne konvencije koje se odnose na borbu protiv organiziranog kriminala i ugradila ih u hrvatsko zakonodavstvo.

Ovim Zakonom potvrđuje se Sporazum, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Svrha je Sporazuma jačanje suradnje između Republike Hrvatske i Eurojusta u borbi protiv teških oblika međunarodnog kriminala.

Sporazumom se uređuje opseg suradnje između Republike Hrvatske i Eurojusta, te se kao nadležno tijelo za provedbu Sporazuma određuje Ministarstvo pravosuđa, kojeg predstavlja Državno odvjetništvo Republike Hrvatske. (članci 3. i 4. Sporazuma). Člankom 5. Sporazuma propisuje se da Republika Hrvatska može postaviti u Eurojust Državnog odvjetnika za vezu, koji će glede svog statusa biti državni odvjetnik u skladu sa zakonom Republike Hrvatske. Na temelju članka 6. Sporazuma Republika Hrvatska postavlja ili određuje barem jednu osobu za kontakt s Eurojustom unutar ureda nadležnog tijela Republike Hrvatske. Nadalje, člankom 7. propisuje se da će se stranke međusobno savjetovati, barem jedanput godišnje, o provedbi odredaba Sporazuma. Redovne razmjene stajališta posebice se odvijaju u odnosu na provedbu i daljnji razvoj u području zaštite i sigurnosti podataka. Isto tako, na temelju članka 9. Sporazuma stranke mogu razmjenjivati sve informacije koje su nužne, i važne u skladu s Sporazumom kako bi ostvarile njegovu svrhu. Članak 10. i 11. određuju prijenos informacija iz Republike Hrvatske Eurojustu i iz Eurojusta Republici Hrvatskoj. Eurojust i Republika Hrvatska vode očevidnike o podacima koje su međusobno priopćili prema Sporazumu. Suradnja Eurojusta i Republike Hrvatske očituje su i u zaštiti razmjene podataka. Tako članak 12. i 13. Sporazuma propisuju da Eurojust i Republika Hrvatska jamče stupanj zaštite osobnih podataka koje su međusobno dostavili, a koji je barem istovjetan onome koji proizlazi iz primjene načela Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. godine i njezinih naknadnih izmjena i dopuna, posebno njezinog Dodatnog protokola od 8. studenog 2001. godine. Člankom 14. Sporazuma određuje se osiguranje zaštite primljenih osobnih podataka protiv slučajnog ili nezakonitog uništavanja, slučajnog gubitka ili neovlaštenog otkrivanja, promjene ili pristupa ili nekog drugog neovlaštenog načina obrade, kako od strane Eurojusta, tako i od strane Republike Hrvatske. Članak 15. Sporazuma propisuje prava subjekata podataka na pristup osobnim podacima i pravo na traženje ispravka, blokiranje i brisanje osobnih podataka, koji se na njih odnose. Člankom 17. Sporazuma određuje se odgovornost Republike Hrvatske, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, za bilo kakvu štetu koja je učinjena pojedincu kao rezultat pravnih ili činjeničnih pogrešaka u podacima razmijenjenim s Eurojustom. Isto tako, određuje se i odgovornost Eurojusta da na zahtjev

vрати iznos isplaćen u svrhu naknade štete, ako su se pravne ili činjenične pogreške pojavile kao rezultat podataka koji su krivo priopćeni od strane Eurojusta ili jedne od država članica ili neke treće države ili trećeg tijela. Člankom 18. Sporazuma propisuje se rješavanje sporova između stranaka. Nadalje, članak. 19. i 20. Sporazuma propisuju nadzor nad provedbom i prestanak Sporazuma, dok se člankom 21. i 22. Sporazuma određuju izmjene i dopune, te stupanje na snagu Sporazuma.

Potvrđivanje Sporazuma neće zahtijevati donošenje novih niti izmjenu ili dopunu postojećih zakona.

Potvrđivanjem ovog Sporazuma, Republika Hrvatska i Eurojust unaprijedit će suradnju u području borbe protiv međunarodnog kriminala, terorizma i drugih oblika međunarodnog kriminala.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske, iz razloga što su u Državnom proračunu za 2008. godinu osigurana sredstva za tu namjenu, kao i u proračunskim projekcijama za 2009. i 2010. godinu.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora («Narodne novine» broj 6/02 - pročišćeni tekst broj 41/02, 91/03, 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točki II. Prijedloga zakona, činjenicu da je Sporazum jedan od značajnih mehanizama za ostvarivanje djelotvorne suradnje između Republike Hrvatske i Eurojusta u području borbe protiv međunarodnog (organiziranog i prekograničnog) kriminala, terorizma i drugih oblika međunarodnog kriminala, potrebno je što žurnije ispuniti sve potrebne pretpostavke za stupanje Sporazuma na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I EUROJUSTA**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I EUROJUSTA

Članak 1.

Potvrđuje se Sporazum između Republike Hrvatske i Eurojusta potpisan u Bruxellesu, dana 09. studenoga 2007. godine, u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Sporazuma iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

Sporazum između Republike Hrvatske i Eurojusta

Republika Hrvatska i Eurojust (u daljnjem tekstu “stranke“),

Uzimajući u obzir Odluku Vijeća od 28. veljače 2002. godine o osnivanju Eurojusta s ciljem jačanja borbe protiv teških oblika kriminala, posebice njezin članak 27. stavak 1. točku c) i stavak 3.;

Uzimajući u obzir mišljenje Zajedničkog nadzornog tijela Eurojusta;

Vodeći računa o interesima Republike Hrvatske i Eurojusta za razvoj bliske i dinamične suradnje, koja ima za cilj rješavanje postojećih i budućih izazova koje pred njih stavlja teški kriminal, čiji počinitelji su često transnacionalne organizacije;

Uzimajući u obzir nužnost jačanja pravosudne suradnje između Republike Hrvatske i Eurojusta s ciljem olakšavanja koordinacije istraga i kaznenog progona na državnom području Republike Hrvatske i jedne ili više država članica Europske unije;

Uzimajući u obzir da je Republika Hrvatska ratificirala Konvenciju Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. godine, koja također ima ključnu ulogu u Eurojust-ovom sustavu zaštite podataka, kao i njezin Dodatni protokol od 8. studenog 2001. godine;

Vodeći računa o činjenici da je Republika Hrvatska 3. listopada 2005. godine službeno započela pristupne pregovore s Europskom unijom za članstvo u Europskoj uniji;

Uzimajući u obzir visok stupanj zaštite osobnih podataka u Europskoj uniji, posebice obradu osobnih podataka u skladu s Odlukom Eurojusta od 28. veljače 2002. godine, o osnivanju Eurojusta, Pravilnikom Eurojusta o zaštiti podataka i drugim primjenjivim pravilima;

Poštujući temeljna prava i načela Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama koja se odražavaju i u Povelji Europske unije o temeljnim pravima;

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆEM:

Članak 1. Definicije

U svrhu ovog Sporazuma («ovaj Sporazum»):

- a) „Odluka o Eurojustu“ znači Odluku Vijeća od 28. veljače 2002. godine o osnivanju Eurojusta s ciljem jačanja borbe protiv teških oblika kriminala;
- b) „Države članice“ znači države članice Europske unije;
- c) „Kolegij“ znači Kolegij Eurojusta u skladu s člankom 10. Odluke o Eurojustu;
- d) „Nacionalni član“ znači nacionalni član kojeg je postavila u Eurojust svaka država članica Europske unije u skladu s člankom 2. stavkom 1. Odluke o Eurojustu;
- e) „Pomoćnik“ znači osoba koja može pomagati svakom nacionalnom članu, u skladu s člankom 2. stavkom 2. Odluke o Eurojustu, osim ako ovim Sporazumom nije propisano drugačije;
- f) „Administrativni direktor“ znači administrativni direktor u skladu s člankom 29. Odluke o Eurojustu;
- g) „Osoblje Eurojusta“ znači osoblje iz članka 30. Odluke o Eurojustu;
- h) „Pravilnik Eurojusta o zaštiti podataka“ znači pravila postupanja prilikom obrade i zaštite osobnih podataka u Eurojustu koja je odobrilo Vijeće Europske unije 24. veljače 2005. godine;
- i) „Osobni podatak“ znači svaku informaciju koja se odnosi na određenog ili odredivog pojedinca („subjekt podatka“). Osoba koja se može odrediti je osoba čiji se identitet može utvrditi izravno ili neizravno, posebice pozivajući se na identifikacijski broj ili na jedan ili više čimbenika koji su svojstveni fizičkom, psihološkom, mentalnom, gospodarskom, kulturnom ili socijalnom identitetu te osobe;
- j) „Obrada osobnih podataka“ znači svaku radnju ili skup radnji izvršenih na osobnim podacima, bilo automatskim sredstvima ili ne, kao što je prikupljanje, snimanje, organiziranje, spremanje, prilagodba ili izmjena, povlačenje, konzultiranje, korištenje, otkrivanje putem prijenosa, objavljivanje ili na drugi

način činjenje dostupnim, svrstavanje ili kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje.

Članak 2. Svrha ovog Sporazuma

Svrha je ovog Sporazuma jačanje suradnje između Republike Hrvatske i Eurojusta u borbi protiv teških oblika međunarodnog kriminala.

Članak 3. Opseg suradnje

Republika Hrvatska i Eurojust surađuju u područjima djelovanja kako je propisano člancima 6. i 7. Odluke o Eurojustu u okviru nadležnosti Eurojusta kako je propisano člankom 4. Odluke o Eurojustu.

Članak 4. Nadležno tijelo

Nadležno tijelo Republike Hrvatske za izvršenje ovog Sporazuma je Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske, kojeg predstavlja Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Članak 5. Državni odvjetnik za vezu s Eurojustom

1. Kako bi se olakšala suradnja kako je određena ovim Sporazumom i u skladu s odredbama članka 27. stavka 3. Odluke o Eurojustu, Republika Hrvatska može postaviti u Eurojust državnog odvjetnika za vezu.

2. Državni odvjetnik za vezu biti će glede svog statusa državni odvjetnik u skladu sa zakonom Republike Hrvatske. Mandat i trajanje te dužnosti određuje Republika Hrvatska.

3. Državni odvjetnik za vezu može imati jednog pomoćnika. U slučaju potrebe, pomoćnik ga može zamijeniti.

4. Republika Hrvatska izvješćuje Eurojust o prirodi i opsegu pravosudnih ovlasti državnog odvjetnika za vezu na vlastitom državnom području kako bi on mogao njegove zadatke ispunjavati u skladu sa svrhom ovog Sporazuma. Republika Hrvatska će odrediti ovlasti koje će njezin državni odvjetnik za vezu imati u odnosima prema stranim pravosudnim tijelima. Eurojust se obvezuje promicati prihvaćanje i priznavanje tako dodijeljenih ovlasti.

5. Državni odvjetnik za vezu ima pristup informacijama sadržanim u nacionalnim kaznenim evidencijama ili u bilo kojoj drugoj evidenciji u Republici Hrvatskoj na isti način na koji to državnom odvjetniku ili osobi s jednakom nadležnosti određuje zakon Republike Hrvatske.

6. Državni odvjetnik za vezu može izravno kontaktirati nadležna tijela Republike Hrvatske.

7. Eurojust će nastojati osigurati dostatna sredstva za uspostavljanje veze, a ona uključuju korištenje uredskog prostora i telekomunikacijskih usluga u mjeri u kojoj je moguće u okviru infrastrukture i proračuna Eurojusta. Eurojust može zatražiti povrat bilo kojih ili svih troškova koji nastaju davanjem tih sredstava na korištenje.

8. Eurojust ne smije povrijediti radne dokumente državnog odvjetnika za vezu.

Članak 6. Osobe za kontakt s Eurojustom

1. Republika Hrvatska postavlja ili određuje barem jednu osobu za kontakt s Eurojustom unutar ureda nadležnog tijela Republike Hrvatske.
2. Republika Hrvatska imenuje jednu od svojih osoba za kontakt, nacionalnim korespondentom Republike Hrvatske za terorizam, organizirani kriminal i druge kaznene stvari čiji su zadaci jednaki onima propisanim člankom 12. Odluke o Eurojustu.

Članak 7. Redovna savjetovanja

Stranke će se redovito međusobno savjetovati, i to barem jedanput godišnje, o provedbi odredaba ovog Sporazuma. Redovne razmjene stajališta posebice se odvijaju u odnosu na provedbu i daljnje razvoje u području zaštite i sigurnosti podataka. Dužnosnik nadležan za zaštitu podataka Eurojusta i Agencija za zaštitu osobnih podataka Republike Hrvatske, međusobno će se, barem jednom godišnje, izvještavati o stanju provedbe odredaba o zaštiti podataka ovog Sporazuma.

Članak 8. Operativni i strateški sastanci

1. Državni odvjetnik za vezu, njegov pomoćnik, i druga državno odvjetnička tijela Republike Hrvatske, uključujući osobe za kontakt s Eurojustom, mogu sudjelovati na operativnim i strateškim sastancima na poziv predsjednika Kolegija i uz odobrenja dotičnih nacionalnih članova.

2. Nacionalni članovi i njihovi pomoćnici, administrativni direktor i osoblje Eurojusta mogu biti prisutni i na sastancima koje organizira državni odvjetnik za vezu i druga državno odvjetnička tijela Republike Hrvatske, uključujući osobe za kontakt s Eurojustom.

Članak 9. Razmjena informacija

1. Stranke mogu razmjenjivati sve informacije koje su nužne, važne i koje nisu pretjerane, u svrhu i u skladu s ovim Sporazumom, kako bi ostvarile njegovu svrhu iz članka 2.
2. Sve informacije razmijenjene među strankama upućuju se putem osoba za kontakt s Eurojustom i dotičnih nacionalnih članova. Nakon imenovanja državnog odvjetnika za vezu, sve informacije razmjenjuju se između Eurojusta i državnog odvjetnika za vezu.
3. Republika Hrvatska osigurava provjeru osobe za kontakt s Eurojustom i državnog odvjetnika za vezu na odgovarajućoj nacionalnoj razini kako bi istima bilo dozvoljeno obrađivanje ovih informacija.

Članak 10. Prijenos informacija Eurojustu

1. Republika Hrvatska obavještava Eurojust, istovremeno s prijenosom ili prije prijenosa informacija, u koju svrhu se dostavljaju informacije i postoje li ograničenja za njihovu uporabu. To uključuje i moguća ograničenja pristupa, ograničenja prijenosa nadležnim tijelima država članica i uvjete brisanja ili uništavanja. Obavijest se može dati i naknadno kada, nakon prijenosa, postane očita potreba za takvim ograničenjima.
2. Eurojust ne priopćava informacije koje mu je dala Republika Hrvatska bilo kojoj trećoj državi ili tijelu bez pristanka Republike Hrvatske i bez odgovarajuće zaštite.
3. Eurojust vodi očevidnik o podacima koje mu je Republika Hrvatska priopćila prema ovom Sporazumu.

Članak 11. **Prijenos informacija Republici Hrvatskoj**

1. Eurojust obavještava Republiku Hrvatsku, istovremeno s prijenosom ili prije prijenosa informacija, u koju svrhu se dostavljaju informacije i postoje li ograničenja za njihovu uporabu. To uključuje i moguća ograničenja pristupa, ograničenja prijenosa od nadležnih tijela država članica i uvjete brisanja ili uništavanja. Obavijest se može dati i naknadno kada, nakon prijenosa, postane očita potreba za takvim ograničenjima.
2. Republika Hrvatska ne priopćava informacije koje joj je dao Eurojust bilo kojoj trećoj državi ili tijelu bez pristanka nacionalnih članova kojih se to tiče i bez odgovarajuće zaštite.
3. Republika Hrvatska vodi očevidnik o podacima koje joj je priopćio Eurojust prema ovom Sporazumu.

Članak 12. **Obrada osobnih podataka dostavljenih od strane Republike Hrvatske**

1. Eurojust jamči stupanj zaštite osobnih podataka koje je dostavila Republika Hrvatska koji je barem istovjetan onome koji proizlazi iz primjene načela Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. godine i njezinih naknadnih izmjena i dopuna.
2. Načela i pravila o zaštiti podataka iz Odluke o Eurojustu, posebice članak 17. i iz Pravilnika Eurojusta o zaštiti podataka primjenjuju se na obradu osobnih podataka koje daje Republika Hrvatska.

Članak 13. **Obrada osobnih podataka dostavljenih od strane Eurojusta**

1. Republika Hrvatska jamči stupanj zaštite osobnih podataka koje je dostavio Eurojust koji je barem istovjetan onome koji proizlazi iz primjene načela Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. godine i njezinih naknadnih izmjena i dopuna, a posebno njezinog Dodatnog protokola od 8. studenog 2001. godine.
2. Republika Hrvatska primjenjuje načela za obradu i zaštitu osobnih podataka koje daje Eurojust, a koja su barem istovrijedna načelima iz Odluke o Eurojustu i Pravilnika Eurojusta o zaštiti podataka.

Članak 14. Sigurnost podataka

1. Eurojust će osigurati zaštitu primljenih osobnih podataka protiv slučajnog ili nezakonitog uništavanja, slučajnog gubitka ili neovlaštenog otkrivanja, promjene ili pristupa ili bilo kakvog drugog neovlaštenog načina obrade u skladu s člankom 22. Odluke o Eurojustu. Tehničke mjere i organizacija predviđeni Pravilnikom Eurojusta o zaštiti podataka i bilo kojim mjerodavnim dokumentom primjenjuju se na informacije koje daje Republika Hrvatska.
2. Republika Hrvatska će osigurati zaštitu primljenih osobnih podataka od slučajnog ili nezakonitog uništavanja, slučajnog gubitka ili neovlaštenog otkrivanja, promjene ili pristupa ili bilo kojeg drugog neovlaštenog načina obrade u mjeri koja je jednaka načelima sadržanim u članku 22. Odluke o Eurojustu. Republika Hrvatska primjenjuje zaštitne tehničke mjere i organizaciju koja je barem jednaka onima koje primjenjuje Eurojust.

Članak 15. Prava subjekata podataka

Subjekti podataka imaju pravo pristupa osobnim podacima i pravo zatražiti ispravak, blokiranje ili brisanje osobnih podataka koji se na njih odnose, a koje je Eurojust obradio u skladu s načelima i pravilima iz Odluke o Eurojustu.

Članak 16. Ispravljanje i brisanje osobnih podataka

1. Na zahtjev osobe za kontakt s Eurojustom ili državnog odvjetnika za vezu, i sukladno njegovoj nadležnosti, Eurojust, u skladu s Odlukom o Eurojustu i Pravilnikom Eurojusta o zaštiti podataka, ispravlja, blokira ili briše osobne podatke koje je dostavila Republika Hrvatska ako su netočni ili nepotpuni ili ako je njihov unos ili spremanje u suprotnosti s ovim Sporazumom. Eurojust Republici Hrvatskoj potvrđuje ispravak, blokadu ili brisanje podataka.
2. Ukoliko Eurojust primijeti da su osobni podaci dani Republici Hrvatskoj netočni ili nepotpuni ili je njihov unos ili pohrana suprotno ovome Sporazumu ili Odluci o Eurojustu, zatražit će od osobe za kontakt s Eurojustom ili državnog odvjetnika za vezu da poduzme potrebne mjere u cilju ispravka, blokade ili brisanja podatka. Republika Hrvatska će Eurojustu potvrditi ispravak, blokadu ili brisanje.

3. U slučajevima iz stavaka 1. i 2., odmah se obavještavaju svi pružatelji i primatelji takvih podataka. U skladu s pravilima koja se na njih primjenjuju, primatelji zatim ispravljaju, blokiraju ili brišu te podatke u svojim sustavima.
4. Republika Hrvatska primjenjuje načela za ispravljanje, blokadu i brisanje osobnih podataka koje pruža Eurojust koja su barem jednaka načelima iz članka 20. Odluke o Eurojustu i Pravilnika Eurojusta o zaštiti podataka.
5. Kada Kolegij rješava pitanja obrade podataka koji se odnose na pojedince na koje se primjenjuje zakonodavstvo Republike Hrvatske u skladu s člankom 17. stavkom 4. Odluke o Eurojustu, državni odvjetnik za vezu ili druga državno odvjetnička tijela Republike Hrvatske, uključujući osobe za kontakt s Eurojustom, mogu sudjelovati na sastanku Kolegija.

Članak 17. Odgovornost

1. Republika Hrvatska je odgovorna, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, za bilo kakvu štetu koja je učinjena pojedincu kao rezultat pravnih ili činjeničnih pogrešaka u podacima razmijenjenim s Eurojustom. Republika Hrvatska neće tvrditi da je Eurojust prenio netočne podatke kako bi izbjegla svoju odgovornost prema oštećenoj stranci u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 24. Odluke o Eurojustu, ako su se pravne ili činjenične pogreške pojavile kao rezultat podataka koji su krivo priopćeni od strane Eurojusta ili jedne od država članica Europske unije ili neke treće države ili trećeg tijela, Eurojust je obavezan na zahtjev vratiti iznos isplaćen u svrhu naknade štete prema stavku 1., osim ako su podaci korišteni na način koji nije u skladu s ovim Sporazumom. Odredbe ovog stavka također se primjenjuju kada su pravne ili činjenične pogreške nastale kao rezultat propusta Eurojusta ili jedne od država članica Europske unije ili neke treće države ili trećeg tijela u ispunjavanju svojih obveza.
3. Kada je Eurojust obavezan vratiti državama članicama Europske unije ili nekoj trećoj državi ili trećem tijelu iznose koji su isplaćeni oštećenoj stranci u svrhu odštete, a šteta je rezultat činjenice da Republika Hrvatska nije poštivala svoje obveze iz ovog Sporazuma, Republika Hrvatska je obvezna vratiti Eurojustu iznose koje je isplatio državi članici ili nekoj trećoj državi ili trećem tijelu kao naknadu iznosa koji su isplaćeni u svrhu odštete.
4. Stranke ne zahtijevaju jedna od druge isplatu odštete iz stavaka 2. i 3. u mjeri u kojoj se odšteta izvršava kao kaznena odšteta, povećana odšteta ili kao neka druga vrsta odštete koja nije vrsta naknade za učinjenu štetu.

Članak 18. Rješavanje sporova

1. Svaki spor između stranaka koji se tiče tumačenja ili primjene ovog Sporazuma, ili bilo koje pitanje koje utječe na odnose između stranaka, a koji nisu riješeni prijateljski, biti će podneseni na konačno odlučivanje arbitražnom sudu od tri arbitara, na zahtjev bilo koje od stranaka u sporu. Svaka stranka će odrediti jednog arbitra. Trećeg arbitra, koji će biti predsjednik arbitražnog suda, izabrat će prva dva arbitra.
2. Osim ako se stranke ne suglase drugačije, arbitražni sud sam utvrđuje svoj postupak.
3. Arbitražni sud donosi odluku većinom glasova. Predsjednikov glas je odlučujući. Odluka je konačna i obvezujuća za stranke u sporu.
4. Svaka stranka zadržava pravo obustaviti ispunjavanje obveza iz ovog Sporazuma, ako se primjenjuje postupak iz ovog članka ili bi se mogao primijeniti u skladu sa stavkom 1. ili u bilo kojem drugom slučaju u kojem stranka smatra da su obveze koje druga stranka ima prema ovom Sporazumu povrijeđene.

Članak 19. Nadzor nad provedbom

Izvršenje i provedba ovog Sporazuma bit će predmetom nadzora stranaka koji će se provoditi u skladu s njihovim mjerodavnim pravom i postupcima. Stranke će koristiti svoja administrativna, pravosudna ili nadzorna tijela kako bi se osigurala prikladna razina neovisnosti nadzornog postupka.

Članak 20. Prestanak ovog Sporazuma

1. Svaka stranka može raskinuti ovaj Sporazum uz prethodnu obavijest upućenu tri mjeseca unaprijed.
2. U slučaju prestanka, stranke se moraju usuglasiti oko daljnje uporabe i pohranjivanja podataka koje su već razmijenile. Ako nije postignut nikakav dogovor, svaka stranka ovlaštena je zatražiti brisanje informacija koje su već priopćene.
3. U svakom slučaju, Sporazum prestaje automatski, bez intervencije dotičnih stranaka, nakon dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 21.
Izmjene i dopune

1. Ovaj Sporazum se može izmijeniti i dopuniti u bilo koje vrijeme na temelju međusobne suglasnosti između stranaka u skladu s njihovim propisima.
2. Stranke počinju savjetovanje o izmjenama i dopunama ovog Sporazuma na zahtjev bilo koje od njih.

Članak 22.
Stupanje na snagu

Ovaj Sporazum stupa na snagu datumom primitka kasnije pisane obavijesti kojom se stranke prikladnim putem, međusobno, izvješćuju o ispunjenju svih zakonskih uvjeta predviđenim njihovim unutarnjim zakonodavstvom i potrebnih za njegovo stupanje na snagu.

Sastavljeno u Bruxellesu, dana 9. studenoga godine dvije tisuće sedme u dva izvornika, na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

Za Republiku Hrvatsku

Ana Lovrin,

ministrica pravosuđa Republike Hrvatske

Za Eurojust

Michael Kennedy,

predsjednik Kolegija Eurojusta

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa i Državnog odvjetništva.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona Sporazum iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Sporazum između Republike Hrvatske i Eurojusta, sukladno odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001 – pročišćeni tekst, 51/2001), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Sporazumom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. sadrži tekst Sporazuma iz članka 1. ovoga Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Sporazuma iz članka 1. ovoga Zakona određuju se tijela u čijem je djelokrugu provedba Sporazuma iz članka 1. ovog Zakona.

Člankom 4. utvrđeno je da na dan stupanja na snagu ovog Zakona Sporazum iz članka 1. ovog Zakona nije na snazi za Republiku Hrvatsku, te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku objaviti naknadno, nakon njegovog stupanja na snagu.

Člankom 5. određeno je stupanje na snagu Zakona.